

der blev hdet et langt større Beløb til Præmier for veldyrkede Huslodder. Dette Spørgsmaal foranledigede en livlig Diskussion paa Delegeretmødet, og ved Slutningen af denne Diskussion fremsatte Formanden en Resolution, der gik ud paa, at skønt man ganske vist ansaa en Forhøjelse af Beløbet for ønskelig, saa vilde man dog sætte i første Række at faa indhentet Oplysninger om, hvorvidt de allerede udbetalte Beløb havde gjort Nytte. Denne Resolution fik 23 Stemmer paa dette Delegeretmøde. Det Forslag, der kom frem fra den nævnte Landbosforening om at søge at faa et bethdeligt større Beløb til Præmier for veldyrkede Huslodder, blev ogsaa sat under Afstemning og fik 63 Stemmer. De Medlemmer af Folketinget, der muligvis vare til Stede ved denne Lejlighed — der var jo adskillige af de her til Stede værende Medlemmer, som vare med den Gang — fik ganske sikkert det Indtryk, at det paa dette Møde ikke blev gjort til noget storpolitisk Spørgsmaal, idet Høje og Venstre stemte med hinanden, uden at der kunde stælnes derimellem. Den lille Forhøjelse, der siden den Tid er foretaget paa denne Post, er efter min Mening altfor ubethdelig. Vi maa jo huske paa, at de Foranstaltninger, der paataentes, gaa ikke ud paa at faa Folk afvænnede fra det grove Arbejde, de gøre ikke disse Folk for fornemme til at tage fat paa det grove Arbejde. Børnene vænnes i saadanne Hjem tidlig til at tage fat paa et Arbejde, der passer til Kræfterne, og de blive vant til Akkuratessje, saa at Børn, der fra et saadant Hjem komme ud og luge i en Roemart — for at tage et Eksempel — ikke faa Lov til at trampe Roerne ned eller rive de bedste Planter op og lade de daarligste staa. Vi Ting skal se godt ud, til Komiteen kommer, og det bedste af det hele er, at det ikke alene er for Præmiens Skyld, men først og fremmest for at faa et større Udbytte af Jorden, fordi det er godt at faa sin Gjendom vel behandlet, og det er det, som Præmierne skulle give Stødet til omkring hos vore Husmænd. Jeg vil altsaa gerne tillade mig at anbefale Finansudvalget at foreslaa en forhøjet Bevilling til Finanslovens 3dje Behandling paa den nævnte Post. Derjom der er nogen Sag her i Vandet, der med Rette kan siges at maatte staa høbet over de politiske Stridigheder, saa bør denne Sag ganske sikkert gøre det. Det er jo som sagt en Samfundsklasse, der tæller en Tredjedel af Landets Befolkning. Det er Folk, der ikke klage over, at Ventesalene paa vore Banegaarde ere for smaa, de klage heller ikke over, at det er saa

ubekemt at rejse paa Jærnbannerne, og de klage heller ikke over, at denne eller hin Vinfort ikke smager, fordi de ikke smage noget af den Slags Ting. Men de gøre et trofast Arbejde paa den lille Lod, som de eje, og de gøre et trofast Arbejde for Samfundet i det hele. Naar den højtærede Indenrigsminister nævnte de store Poster, som Landbruget har frembragt til Udførsel af Landet, saa er det ganske sikkert ogsaa for en stor Del disse Folks Medvirken til denne Sag, der har bragt disse Poster saa højt i Vejret. Jeg tror bestemt, at Samfundet i det hele ikke vil tabe noget ved at forhøje dette Beløb bethdeligt.

B. Nielsen: Den Sag paa den foreliggende Betænkning fra Finansudvalget, som jeg vil tale om, er Vædringsforslag Nr. 98. Jeg skal ikke komme ind paa Sagens Realitet, hvortil disse Midler, som der søges, agtes brugte. Det har den højtærede Indenrigsminister og den ærede Ordfører for Udvalgets Vænderetal udtalt sig udførligt om, og jeg kan henvise til disse Udtalelser. Jeg skal kun omtale nogle Enkeltheder af de Indvendinger, der ere gjorte imod Forslaget, dels fra den ærede Ordførers Side, dels fra ærede Medlemmer i Salen. Den højtærede Ordfører for Finansudvalgets Plertal udtalte om denne Sag, at den var umotiveret, den var daarlig startet, der var ikke givet Oplysning om, hvortil disse Midler skulde bruges. Der vil jeg dog erindre om, som der ogsaa blev nævnt af den højtærede Indenrigsminister, at det i Virkeligheden kun er til et Forsøg, dette Beløb attraas, for at faa Oplysning om saadanne Afsetningssteder, som kunne findes. I og for sig er Forslaget akkurat det samme i sine Grundregler, som alle Krav til Statsunderstøttelse, nemlig at sætte Producenterne i Stand til at frembringe de bedst mulige Produkter og kasse Oplysning og Besledning om de Steder, hvor saadanne Produkter kunne afsættes, og om den forandrede Tilvirkning, som muligvis kan passe for de Konsumenter, der findes paa disse Pladser. Saa nævnte den ærede Ordfører for Plertallet, at saa længe Industrien arbejder med det lidet glædelige Monopol at have Toldbeskyttelse, saa kunde den ikke vente noget Tilstud fra Staten. Jeg tror, at det er en Overvurdering af den ærede Ordfører og de ærede Medlemmer, der dele denne Ansuelse. Jeg tror, det vil vise sig, naar denne Sag en Gang kommer frem, hvilket formodentlig ikke ligger saa langt fremme i Tiden, at det er langt at overvurdere den Støtte, Handel og Industri have i Toldbeskyttelse, og selv om